

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201830
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Krasňan
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720201830.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Františkom Krasňanom, v právnej veci žalobcu: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XX, J. proti žalovanému: P. M. R., a. s. so sídlom V. XXXX/XXX, J., A.: XX XXX XXX, pr. zast. C. kancelária D. D. s.r.o. so sídlom ul. 1. mája XXX/XX, V., o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške X.XXX,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 750,- eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Náhradu trov konania sporovým stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd dňa XX.X.XXXX žiadal, aby súd určil, že zmluva o úvere uzavretá medzi sporovými stranami je neplatná, ďalej, aby súd určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a ďalej, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 4.468,20 eur a ďalším žalobných petitom žiadal priznať finančné zadosťučinenie vo výške 1.500,- eur a náhradu trov konania.

2. Súd v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX rozhodol rozsudkom zo dňa 3.12.2018 o nárokoch žalobcu v časti určenia, že úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ďalej rozhodol o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške X.XXX,XX eur a žalobu v časti o priznanie finančného zadosťučinenia v sume X.XXX,- eur vylúčil na samostatné konanie. Toto konanie je vedené pod sp. zn. XXCsp/X/XXXX. Nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobca odôvodnil tým, že žiada sumu 1.500,- eur ako finančné zadosťučinenie, keďže jemu ako žalobcovi bolo znemožnené podnikanie a ostal bez príjmu z dôvodu nesúhlasu žalovaného so zápisom motorového vozidla, ktoré bolo predmetom úveru do koncesie V. aj napriek tomu, že v úverovej zmluve je možnosť zmeny dohody a v dôsledku toho ostal bez finančných prostriedkov.

3. K žalobe sa vyjadril písomným podaním právny zástupca žalovaného, žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keďže táto nemá žiadne opodstatnenie a nárok nie je dôvodný tak do dôvodu, ako i výšky. Poukázal na § 3 ods. 5 tretia vetá zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že žalobca si bral úver na motorové vozidlo ako spotrebiteľ, a preto sa aj na Úverovú zmluvu č. R aplikoval zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a žalobcovi z dôvodu vyhodnotenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov bolo vyplácané bezdôvodné obohatenie. Konanie žalobcu nemožno označiť inak ako špekulatívne a zneužívajúce inštitút ochrany spotrebiteľa, pokiaľ si bral úver ako spotrebiteľ, ale za účelom využívania predmetu úveru na svoju podnikateľskú činnosť, za čo požaduje vydať ešte aj primerané finančné zadosťučinenie. Základným predpokladom práva na

primerané zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne, teda kumulatívne ust. zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu, žalobca však v podanej žalobe nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Nie je preto naplnená hypotéza právnej normy § 3 ods. 5 cit. zákona. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody a poukázal, že účinný a odradzujúci prostriedok ochrany bol naplnený už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky v zmysle rozsudku OS J. z X.XX.XXXX vo veci XXCsp/XX/XXXX. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku, žalobca dosiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pocítoval porušenie svojich práv a aké to malo pre neho dôsledky, ak požaduje výšku zadosťučinenia až v hodnote 1.500,- eur. Úloha primeraného zadosťučinenia nemá byť nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu a žalobcom prezentované konanie ako podklad pre priznanie finančného zadosťučinenia nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladali tento nárok.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (replike) poukázal na rozhodnutia súdov, okrem iného rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 9C/391/2012, potvrdený rozsudkom KS v J. zn. 12Co/3/2015. Poukázal na to, že výška nemajetkovej ujmy môže podľa § 3 ods. 5 zák. o ochrane spotrebiteľa zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila a ak má mať finančné zadosťučinenie dostatočný satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a odstrašujúci účinok pre dodávateľa. Poukázal na to, že zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá mu hrozila, alebo bola aj spôsobená. Uviedol, že súd mu už priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 4.468,20 eur a tým, že uviedol ako dôvod znemožnenie podnikania v tom zmysle, že ako živnostník nemal v podstate oddelený príjem z podnikania, ten bol jeho pracovným príjmom, auto si kupoval ako súkromná osoba, nie živnostník, neodpisoval si jeho hodnotu v účtovníctve, používal auto výhradne na súkromné účely, ale preto, že ho splácal a splácal v citeľne vyššej sume, nemal dostatočný príjem pre potreby jeho súkromného života a pre potreby rodiny.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že v danom prípade jednoznačne absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, žalobcovi reálne žiadna ujma nevznikla, spláca len to, na čo sa zmluvným vzťahom dobrovoľne zaviazal. Pokiaľ následne došlo k vyhláseniu úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú a žalobcovi sa úroky a poplatky vrátili, bola to pre neho výhoda, s ktorou ani hypoteticky pri uzatváraní zmluvy nepočítal. Toto naopak predstavovalo ujmu pre žalovaného, lebo prišiel o zisk, ktorý mal pri uzavretí zmluvy dojednaný. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu L. II v konaní vedenom pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX, podľa ktorého žalobca musí preukázať ujmu, ktorá mu mala vzniknúť na cti, morálke, ako aj sociálnu ujmu, či škodu, ktorá mala vzniknúť vo forme ušlej mzdy a konanie žalovaného, ktoré bolo spôsobilé takúto ujmu privodiť. Žalobca musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení. Poukázal ďalej na rozhodnutie NS SR 3Cd0 146/2017 a potrebu prihliadať na toto pri úprave podľa zákona č. 129/2010. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pocítoval poškodenie svojich práv na základe konania 14Csp/24/2017, keďže na podklade tohto konania mu bola vrátená suma za úroky a poplatky, ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy hradiť. Samotné konštatovanie vyjadrené v právoplatnom rozsudku, že úverová zmluva nezodpovedá ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 tohto zákona, nemôže postačovať na priznanie finančného zadosťučinenia bez splnenia aj ďalších podmienok, a to skúmania konkrétnych okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu, závažnosti vzniknutej ujmy a iných okolností na oboch stranách sporu. Je to preto, lebo fin. zadosťučinenie je nárokom, ktorým sa reparujú predovšetkým ujmy nemateriálnej povahy. Apeloval na to, že každú vec treba individuálne posudzovať podľa konkrétnych okolností prípadu a náprava bola zjednaná už vydaním bezdôvodného obohatenia, prípadne vyhlásením úveru za bezúročný a poukázal, že judikatúra Krajského súdu v Prešove sa snaží eliminovať zneužívanie inštitútu primeraného zadosťučinenia v prípadoch, keď náprava bola zjednaná už vydaním bezdôvodného obohatenia a rozsah zadosťučinenia možno považovať vtedy za dostačujúci v rozmedzí 50,- až 100,- eur. Žiadal žalobu zamietnuť.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní v zmysle § 180 C.s.p., a to za účasti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

7. Žalobca trval na podanej žalobe, keďže mal vysoký úver a nízky príjem v čase splácania, čo bolo v rozpätí 600 až 700,- eur mesačne, keďže náklady na bývanie činili 200,- eur mesačne, finančné zadosťučinenie by predstavovalo sumu 1.500,- eur, o ktorú sa v tom čase musel uskromniť on, ako

aj členovia jeho domácnosti, keďže v tej dobe deti študovali na vysokej škole a mal vysoké mesačné výdavky, takže keď splácal auto J., splátka bola mesačne asi 200,- eur, čo bolo pre neho vysoké a neúmerné, a preto podával žalobu na vysoké úroky v úverovej zmluve, čo mu bolo súdom priznané. Mal za to, že ak by nebol musel platiť tak vysoké úroky, tak mesačná splátka by bola nižšia, čo mohlo činiť splátku 100,- eur mesačne.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, vyjadrením k žalobe, oboznámením sa s replikou, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 14Csp/24/2017 a zistil nasledovný skutkový stav: v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 14Csp/24/2017 sa žalobca domáhal zaplatiť mu sumu 4.468,20 eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.6.2016 do zaplatenia a ďalej určiť, že zmluva o úvere je neplatná, je bezúročná a bez poplatkov a priznať finančné zadosťučinenie v sume 1.500,- eur, a to titulom uzavretej zmluvy č. SUA XX/XXXXXX, ktorou úverovou zmluvou zo dňa 25.5.2014 boli žalobcovi poskytnuté fin. prostriedky zo strany žalovaného v celkovej výške 7.153,- eur za účelom financovania kúpy osobného automobilu PU.t XXX G. X,X P. C. O., pričom predmet financovania mal byť dodaný dodávateľom ako predávajúcim alebo sprostredkovateľom predaja, ak vlastníkom vozidla je tretia osoba a ako dodávateľ bola uvedená firma C. C. auto, a.s. a žalobca sa zaviazal úver splácať v 84 mesačných splátkach po 190,16 eur pri úrokovej sadzbe 27,041137 % ročne, hodnote RPMN 32,13 % ročne, priemernej hodnote RPMN 13,17 %, celkových nákladoch spotrebiteľa 9.020,44 eur a celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 16.173,44 eur s konečnou splatnosťou úveru k 22.5.2021. Súd rozsudkom vo veci samej určil, že uvedená úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným z 25.5.2014 je bezúročná a bez poplatkov, konanie o zaplatenie 5 %-ných ročných úrokov z omeškania zo sumy 4.468,20 eur od 14.6.2016 do zaplatenia zastavil. Uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi z tejto zmluvy bezdôvodné obohatenie vo výške 4.468,20 eur, zamietol žalobu v časti o určenie, že zmluva o úvere je neplatná, sporovým stranám náhradu trov konania nepriznal a žalobu v časti o priznanie finančného zadosťučinenia vylúčil na samostatné konanie. Táto časť žaloby bola zapísaná v reg. tunajšieho súdu pod sp. zn. 10Csp/1/2020. Žalobca žiadal priznať primerané zadosťučinenie za to, že podnikal, ale nie s autom, auto si kupoval ako súkromná osoba, nie ako živnostník, neodpisoval z neho hodnotu v účtovníctve. Keďže úver a stanovená výška splátok bola raz taká veľká, ako hodnota auta, tým, že jeho príjem musel dávať na splátky, jeho rodina prichádzala o príjem, nemal dostatočný príjem pre potreby súkromného života a rodiny, keďže to chcel zamedziť, musel auto splácať tak, že si jeho brat zobral úver a on splácal auto a tým mu vznikol väčší príjem do domácnosti. Žalobca si bral úver zhruba vo výške 7.000,- eur a v čase podania žaloby bol jeho príjem cca. 600,- až 700,- eur, takže keď splácal auto J., splátka bola mesačne asi 200,- eur, čo bolo pre neho vysoké a neúmerné, a preto podával žalobu na vysoké úroky v úverovej zmluve, čo mu bolo súdom priznané. Mal za to, že ak by nebol musel platiť tak vysoké úroky, tak mesačná splátka by bola nižšia, čo mohlo činiť splátku 100,- eur mesačne a ujma by nebola taká, aká ujma nastala. Keďže mal vysoký úver a nízky príjem v čase splácania, keďže náklady na bývanie činili 200,- eur mesačne, finančné zadosťučinenie by predstavovalo sumu 1.500,- eur, o ktorú sa v tom čase musel uskromniť on, ako aj členovia jeho domácnosti, keďže v tej dobe deti študovali na vysokej škole a mal vysoké mesačné výdavky.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha primeraného finančného zadosťučinenia, sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby - spotrebiteľa. Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil, finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú

musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť; táto sankčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia má však vedľajšiu úlohu, pretože primárna je satisfakčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Na základe citovanej právnej úpravy a zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

12. Súd má za to, že boli splnené všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa vyššie citovaného zákona, nakoľko došlo k porušeniu práva žalobcu, a to použitím neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka v úverovej zmluve, ako aj nedodržaním iných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), či použitím ročnej úrokovej sadzby vo výške 27,04113 %, v dôsledku ktorej súd I. inštancie úver v tejto časti vyhodnotil ako absolútne neplatný a mal za to, že žalovaný bol povinný vrátiť v uvedenom konaní to, čo mu žalobca plnil nad rámec poplatkov a úrokov. Všetky tieto skutočnosti boli súdom vyhodnotené v konaní 14Csp/24/2017 a žalobe žalobcu bolo vyhovené. Spotrebiteľ (žalobca) úspešne uplatnil na súde porušenie svojich spotrebiteľských práv v konaní 14Csp/24/2017, keďže od neho boli vymáhané plnenia na základe neprijateľných zmluvných podmienok a iných neplatných dojednaní, ktoré boli súdom vyhodnotené ako rozporné s právnymi predpismi a o týchto nárokoch bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté rozsudkom (viď konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14Csp/24/2017). Je nepochybné, že žalovaný ako druhá zmluvná strana je zodpovedná za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu. Bola preukázaná príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a rozsudok súdu v tejto veci nadobudol právoplatnosť.

13. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde, a to aj vo forme procesnej obrany (v postavení žalovaného). Medzi porušením povinnosti a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utpieť ujmu, postačí, ak mu takáto ujma (škoda) hrozí.

14. Žalovaný uplatnil na súde voči žalobcovi ako spotrebiteľovi sumu, ktorá bola súdom vyhodnotená ako plnenie požadované v rozpore s právnymi predpismi. V tomto prípade možno konštatovať, že boli porušené práva spotrebiteľa a za porušenie zodpovedá žalovaný, pričom spotrebiteľovi hrozila ujma. Z obsahu pripojeného spisu a z výpovede žalobcu na pojednávaní je zrejmé, že žalobcovi bola poskytnutá suma 7.153,- eur a tento v prospech žalovaného plnil celkom 11.621,- eur (viď rozsudok na č. I. 167 pripojeného spisu). Zásah do práv a majetkovej sféry žalobcu bol podaním žaloby zrejmý a následne žalobca v súdnom konaní sa domáhal ochrany svojich práv, keďže žalovaný žiadal od neho sumu vo výške 11.621,- eur, žalobca si úspešne uplatnil bezdôvodné obohatenie v sume 4.468,20 eur titulom plnenia, na ktoré žalovanému nevznikol právny nárok a táto suma bola žalobcovi (spotrebiteľovi) súdom priznaná právoplatným rozsudkom.

15. Procesná obrana žalovaného v tomto konaní spočívajúca v spochybnení porušenia práv spotrebiteľa a nenaplnení hypotézy právnej normy pre priznanie finančného zadosťučinenia, rovnako ako aj poukazovanie žalovaného na to, že už mu bolo priznané bezdôvodné obohatenie, neobstojí, pretože súdom bol právoplatne priznaný nárok žalobcu z dôvodu rozpornosti úverovej zmluvy s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, rozsudok súdu v tomto výroku nadobudol právoplatnosť dňa 15.2.2019 a v časti vydania bezdôvodného obohatenia dňa 2.6.2020, preto podanie žaloby na súd o primerané zadosťučinenie a keďže bolo vyslovené porušenie práva spotrebiteľa a toto právo spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde, a to aj tým, že sa ako žalobca v inom konaní úspešne ubránil, obranu žalovaného súd posúdil ako právne bezvýznamnú.

16. Čo sa týka samotnej výšky priznaného finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu a nie je stanovený spôsob jej výpočtu. Súd má za to, že vzhľadom na výšku úverovej istiny poskytnutej žalobcovi (vo výške 7.153,- eur) s prihliadnutím na to, čo žiadal priznať žalobca (sumu 1.500,- eur) ako sumu, ktorá predstavuje ujmu jeho a jeho rodiny v dôsledku neprímerane vysokých splátok a v tejto súvislosti splácaného dlhu žalobcom do výške 11.621,- eur, keď nad rámec istiny bola uhradená žalobcom suma 4.468,20 eur, pričom tieto zmluvné dojednania boli vyhodnotené súdom ako

neprijateľné, a zároveň s prihliadnutím na to, že žalobcov príjem bol v čase splácania úveru cca. v rozpätí 600,- až 700,- eur mesačne, splátky úveru boli v tom čase vo výške 200,- eur mesačne (190,16 eur), súd sa pridrižoval satisfakčnej povahy primeraného zadosťučinenia a prihliadol na závažnosť porušenej povinnosti i výšku poskytnutého zmluvného plnenia medzi sporovými stranami. Súd má za to, že suma 750,- eur primeraného finančného zadosťučinenia predstavujúca približne štyri mesačné splátky po 190,16 eur (4 x 190,16 eur) a zároveň predstavujúca sumu o niečo vyššiu, ako je 10 % zo sumy úveru zobratého v tom čase žalobcom čo do istiny (7.153,- eur), a zároveň je to suma, ktorá sa približne rovná jednej mesačnej mzde žalobcu, je adekvátna na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde a brániť sa v konaní a zároveň táto výška finančného zadosťučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného. Súd prihliadal aj na celkový postoj žalobcu, ktorý sa dlh voči pôvodnému veriteľovi snažil splatiť a dlžnú sumu z úveru mal žalobca v čase podania žaloby splatenú, teda zo strany žalobcu je tu nielen ním uplatnené právo v prípade porušenia práva spotrebiteľa, ale aj konanie žalobcu smerujúce k vysporiadaniu si súvisiacich povinností voči žalovanému zo vzájomného vzťahu, i keď uvedená skutočnosť pre uplatnenie práva v tomto konaní nie je smerodajná a súd ju skúmal len okrajovo, a to len s poukazom na primeranosť požadovaného nároku, čo do jeho výšky. Súd teda prihliadol na výšku poskytnutého úveru, výšku požadovanú žalobcom v pôvodnom konaní, ako aj satisfakčnú funkciu uplatnenej sumy a tiež odradzujúcu funkciu pre prípad budúceho porušenia práv zo strany žalovaného a mal za to, že priznaná suma primeraného zabezpečenia vo výške 750,- eur je adekvátna vo vzťahu k porušeným právam spotrebiteľa, ako aj na naplnenie všetkých funkcií primeraného zadosťučinenia v zmysle zákonnej úpravy.

17. V prevyšujúcej časti nad sumu 750,- eur súd žalobu zamietol. Má za to, že primerané finančné zadosťučinenie priznané žalobcovi v uvedenej výške je dôvodné vzhľadom na predmet sporu a význam porušenej povinnosti, a to úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a túto sumu považoval za postačujúcu vzhľadom na porušené práva spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na preventívnu, teda odradzujúcu zložku uplatneného prostriedku ochrany (ako aj sankčnú a relutárnu funkciu), a teda naplnenia všetkých funkcií inštitútu primeraného zadosťučinenia.

18. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, trovy v tomto konaní nevznikli a neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania, preto súd vyslovil, že náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.